

fig til dette Forslag, og den ærede Rigsdagsmand for Solbet Amts 2den Valgkreds er saaledes ene om det. Som allerede bemærket, har der i Udvalget ikke været nogen Forhandling om denne Sag; og jeg har i den Henseende derfor ikke Noget at udtale paa Udvalgets Vegne; naar jeg derfor nu udtaler mig, er det blot for mit personlige Vedkommende, for at anføre, hvorledes min Stilling er til dette Forslag. Jeg har ikke kunnet slutte mig til det af to Grunde, hvoraf hver enkelt for sig vilde være mere end tilstrækkelig. For det Første kan jeg ikke slutte mig til det, fordi jeg ikke kan billige det Formaal, som den ærede Rigsdagsmand tilsigter, og dernæst, fordi jeg anseer den Bei, han her har foreslaaet, for at være farlig. Jeg kan ikke slutte mig til det Formaal, den ærede Rigsdagsmand har for Die; fordi den nu bestaaende Ordning, hvorved Kongerigets særlige Finantsbestyrelse er henlagt under Monarchiets Finantsminister, i mine Tanker er særdeles hensigtsmæssig og et betydeligt Fremstridt. Tidligere var Kongerigets Finantsbestyrelse henlagt under Kongerigets Indenrigsminister, men denne Ordning var i mine Tanker høist uheldig og kunde være forbunden med store Ulemper, thi den Control, Finantsministeren stulde udøve med hele Statshusholdningen, blev væsentligt svækket derved, at den samme Mand som Finantsminister controllerede sig selv som Indenrigsminister; jeg vil tilføie, at jeg er overbevist om, at der ved en saadan Ordning hidtil ikke har viist sig nogen væsentlig Ulempe, men i Theorien, i Principet er den feilagtig. Disse Ulemper og Mangler ere fjernede derved, at Kongeriget faaer en særlig Minister for sine særlige Finantser, og jeg anseer det tillige for et Fremstridt, at denne Finantsminister tillige er Monarchiets Finantsminister, thi ihvorvel Kongerigets og Monarchiets Finantsministre ere afsondrede fra hinanden, have de dog i mange Henseender fælles Interesse. Naar der var to forskjellige Finantsministre, kunde de let komme til at modarbejde hinanden; naar derimod den hele samlede Finantsbestyrelse er lagt i een Mand's Haand, saa forebygges de Ulemper, der kunne opstaa deraf, at to forskjellige Mænd, der raade i Finantsager, træffe Dis-

positioner besangaende. Af disse Grunde er det, at jeg, som sagt, ikke kan billige det Formaal, den ærede Rigsdagsmand har tilsigtet ved sit Forslag. Men jeg kan endmindre gaae ind paa den Bei, han har foreslaaet; den forekommer mig at være farlig, idet den efter min Mening indeholder et Overgreb. Dersom hans Forslag gaaer igjennem, vil Rigsdagen faae en Myndighed, som i mine Tanker ikke forsvaringsmæssigt tilkommer den. Rigsdagen har en meget stor Andeel i Lovgivningsmagten, men den har ingen Andeel i den udøvende Magt; den udøvende Magt er hos Kongen og hans ansvarlige Ministre. Jeg skal nu vissefelig ikke nægte, at Rigsdagen paa mange Maader kan udøve Control med den udøvende Magt, deels igjennem Finantsloven, deels ved at nedsætte Commissioner, deels ved Adresser til Kongen, ligesom den ogsaa kan sætte Ministeriet under Tiltale og kan nægte den hele Finantslov, dersom Regjeringen ikke har dens Bifald; men den bør ikke udøve nogen umiddelbar Indflydelse paa saadanne Forhold, som udelukkende ere administrative; men dette Forslag gaaer netop ud paa at udøve en saadan bestemt Indflydelse paa Administrationen; det gaaer ud paa at bestemme, at Kongerigets Finantsbestyrelse ikke maa udføres af en Mand, der beklæder en bestemt Plads i Monarchiets Tjeneste; man indskrænker derved Regjeringens Raadighed. Forslaget er dernæst farligt, jeg vil ikke saameget sige ved sin umiddelbare Conseqvents, thi vi have jo i flere Aar seet, at det kan gaae godt, uagtet Indenrigsministeren tillige er Finantsminister, og vi ville ogsaa kunne hjælpe os paa denne Maade endnu i flere Aar; men det er farligt, fordi man derved betræder en ny Bei, det ene Skridt leder til det andet, man kommer efterhaanden fra den ene Conseqvents til den anden, og der er Ingen, der kan forudsæe, hvor man vil ende. Jeg maa derfor for mit Vedkommende stemme imod Forslaget (Tschering: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg har allerede tidligere udtalt, at jeg ikke kjender de Bævegrunde, der have ledet Udvalgets øvrige Medlemmer, og jeg kan derfor kun udtale det som min Formodning, at det er Betragtninger af lignende Art, som have bevæget dem til ikke at slutte sig til Forslaget.